

Naturligvis, hvis den ærede Minister vil svare mig, at der ikke lægges noget Vaand paa disse Institutioner i Retning af at tage 4 pCt., saa vil jeg ogsaa for saa vidt være tilfreds; men det forekommer mig dog, at ene den Omstændighed, at Overformynderiet, som jo bestyrer, saa vidt jeg kan se, 182 Mill. Kr., endnu i dette Øjeblik er forpligtet til at give sine Interessenter 4 pCt., og at den højtærede Justitsminister ikke har benyttet den Bemyndigelse, som Loven af 10de April 1895 giver ham, vil i høj Grad være til Hinder for, at der fra disse offentlige Institutioners Side kan blive foregaaet med det gode Eksempel, som alle ønske maa blive Tilfældet.

Justitsministeren (Nellemann):

De Institutioner, som dette Lovforslag angaar, ere jo stillede forstelligt over for det Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler berørte. For en meget stor Del af de Midlers Vedkommende, som Loven vil finde Anvendelse paa, nemlig for Fideikommissmidlernes Vedkommende, eksisterer der ingen Begrænsning med Hensyn til, hvor meget eller hvor lidt, man vil forsøge at faa i Rente. Fideikommissbesidderen bestyrer selv sine Fideikommisskapitaler, kun med den Begrænsning, at de skulle bestyres paa ordningsmæssig Maade, men gør han det, saa kan han laane dem ud til mere end 4 pCt., hvis han kan faa mere end 4 pCt. af dem, og til mindre, hvis han ikke kan faa det, det er der i den Henseende ingen Begrænsning for. Heller ikke er der nogen Begrænsning for de fleste Stiftelser, idet ogsaa de kunne laane ud til mindre end 4 pCt., hvis de anse det for nødvendigt. For Overformynderiets Vedkommende er jo Reglen den fra gammel Tid, at der udlaaes til 4 pCt., og der vil jeg bemærke, at den sidste ærede Taler tager fejl, naar han tror, at der nogen Sinde, i det mindste i dette Aarhundrede, har været nogen Tid, hvor Overformynderiet har taget mere end 4 pCt.; det har det ikke nogen Ret til, og det er derfor heller ikke flet. Om man maaske en Gang i forrige Aarhundrede har været oppe over 4 pCt., det ved jeg ikke, men i dette Aarhundrede har den Regel været gældende, at man ikke har maattet tage mere end 4 pCt. af de Penge, som Overformynderiet selv udlaaente. Den ærede sidste Taler maa være opmærksom paa, at Overformynderiets Midler falde i 2 store Grupper, nemlig de saakaldte Massemidler og de saakaldte særlige Bærgemaal. De særlige Bærgemaal hidrøre som bekendt fra, at Folk ikke indbetale rede Penge i Overformynderiet, men indsatte

Bærdipapirer, derunder Banteobligationer, der bestyres for sig selv, og for deres Vedkommende gælde forskellige Regler, blandt andet den, at der intet garanteres; thi disse Obligationer ere jo, som de ere, de ere saaledes, som de, der indsatte dem, selv have gjort dem, og Overformynderiet kan jo i den Henseende hverken gøre dem værre eller bedre, end de ere. Af disse under særskilt Bærgemaal staaende Midler kan der vel være en Del, hvoraf der betales 4½ pCt., fordi som sagt Obligationen forinden den kom ind i Overformynderiet var saaledes klausuleret, og blandt dem er der ogsaa en Del, hvor Sikkerheden kan være meget maadelig, fordi Overformynderiet, som jeg før sagde, ikke har valgt Sikkerheden selv, men har faaet Obligationerne, som de vare. Hvad derimod Massemidlerne angaar, er Reglen den, at der tages 4 pCt. og ikke mere fra umindelige Tider, men der er ved Siden deraf ikke noget i Vejen for at anbringe dem til lavere Rente. Det var naturligtvis ogsaa Meningen med Loven, som udkom i Fjor, at naar Overformynderiets Bestyrelse finder, der ikke længere forsvorligt kan tilvejebringes 4 pCt., saa vil Bemyndigelsen blive benyttet. Jeg antager for Resten, at en Hovedgrund, hvorfor Overformynderiet ikke anser sig for nødt til at gaa ned under 4 pCt., er netop den Konvertering, som man i Fjor tvang Overformynderiet ind paa, og som fik det Udfald, at for den meget store Masse Kreditforeningsobligationer, som Overformynderiet har, vilde man blive ved at faa 4 pCt. indtil dette Aarhundredes Udgang eller nogle Aar ind i næste Aarhundrede — det er jo lidt forstelligt for de forstellige Kreditforeningsobligationer, og jeg er tilbøjelig til at tro, at saa længe det Forhold varer ved, hvorefter Overformynderiet stadig faar 4 pCt. af Størstedelen af de Kreditforeningsobligationer, det ejede for Konverteringen, saa længe behøver Overformynderiet ikke at nedsette Renten af Hensyn til sig selv, men naturligvis, naar Overformynderiets Bestyrelse finder, at Tidspunktet er kommet, saa vil ogsaa den omtalte Bemyndigelse blive bragt til Anvendelse, og det er jo højst sandsynligt, i Fald Renten ikke stiger igen, at den Tid vil komme, da man vil blive nødt til at gøre det. For de andre Institutioners Vedkommende, jeg har nævnt, er der, som sagt, intet i Vejen for at gaa til en lavere Rente, og jeg tror egentlig heller ikke for Livsforsikringsanstaltens Vedkommende, at der er nogen Lovhindring, men det skal jeg ikke udtale mig nærmere om, da den jo ikke hører ind under Justitsministeriet.